

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka, o návrhu JUDr. P. L. sudcu Okresného súdu T. bytom , T. na určenie neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 9. januára 2006, číslo 435/2006/10, na ústnom pojednávaní dňa 29. marca 2006, takto

rozhodol:

Podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z. z. určuje sa, že písomné napomenutie Slovenskej republiky zo dňa 9.1.2006, číslo 435/2006/10 dané JUDr. P. L. sudcovi Okresného súdu T. nar. , bytom

je neplatné.

Odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 26. januára 2006 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. P. L. sudca Okresného súdu T. domáhal určenia neplatnosti písomného napomenutia Slovenskej republiky zo dňa 9.1.2006 vydaného pod číslom 435/2006/10.

Písomné napomenutie bolo JUDr. P. L. uložené podľa ustanovenia § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“), pretože v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde T. ako registrovom súde pod sp. zn. 22 Cbr 2/2004 postupoval tak, že vykonávaním neefektívnych úkonov spôsobil zbytočné prietahy v konaní

v uvedenej veci. Napriek tomu, že v predmetnom konaní išlo o konanie, ktoré možno podľa § 200e ods. 2 O.s.p. začať aj bez návrhu a v ktorom sa presadzuje vyšetrovacía zásada, sudca v danej veci nerozhodol ani počas obdobia viac ako 1 roka a vykonával neefektívne úkony, ktoré vyvolávali dojem zbytočne predĺžovaného konania a zároveň nimi spôsoboval zbytočné prietahy, hoci mohol v danom prípade konať podľa zákonného ustanovenia aj bez návrhu.

Sudca svoj návrh zo dňa 26.1.2006 odôvodnil najmä tým, že v písomnom napomenutí sa žiadnym spôsobom nešpecifikuje, ktoré úkony sudcu považuje minister spravodlivosti za neefektívne. V danej veci bol podaný návrh na začatie konania, ktorý nemal náležitosti predpokladané zákonom a z jeho petitu nebolo jednoznačné, čoho sa navrhovateľ domáha. Povinnosťou súdu bolo vysporiadať sa s podaným návrhom, ktorý v danom štádiu konania v žiadnom prípade nebolo možné bez ďalšieho považovať za návrh na konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu. Ďalej sudca zdôraznil, že orgánu štátnej správy neprislúcha hodnotiť, či jednotlivé úkony realizované podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) sú úkonmi potrebnými (a teda efektívnymi), k takémuto záveru môže dospieť iba odvolací súd, ktorý koná o opravnom prostriedku vo veci samej. Poukázal pritom na ustanovenie článku 144 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí ...“, pričom pod nezávislosťou treba rozumieť nielen nezávislosť v rozhodovaní, ale aj nezávislosť v činnosti, ktorá predchádza rozhodnutiu. Sudca poprel tvrdenia ministra spravodlivosti, že vo veci vykonával neefektívne úkony, ktoré mali spôsobiť zbytočné prietahy v konaní. Vo veci postupoval štandardným spôsobom, priebežne realizoval všetky úkony potrebné na rozhodnutie o ďalšom procesnom postupe (s výnimkou obdobia čerpania riadnej dovolenky a obdobia, kedy bol spis zapožičaný na Najvyššom súde Slovenskej republiky). Napokon sudca poukázal aj na to, že predsedníčka Okresného súdu T[redacted] sa nestotožnila so stanoviskom M[redacted] s[redacted] Slovenskej republiky, že sa vo veci dopustil zbytočných prietahov v konaní (pripis zo dňa 14.11.2005 pod Spr. 2556/05).

M[redacted] s[redacted] Slovenskej republiky sa k návrhu sudcu na určenie neplatnosti písomného napomenutia vyjadrila písomne dňa 2.3.2006, že čo sa týka dôvodu, pre ktorý bolo sudcovi JUDr. P[redacted] L[redacted] udelené písomné napomenutie, ktorým bolo spôsobenie zbytočných prietahov, z judikatúry ústavného súdu jednoznačne vyplýva, že k zbytočným prietahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho nečinnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania, k čomu v danom prípade nepochybne došlo. Poukázala pritom na originál súdneho spisu vedeného na Okresnom súde T[redacted] pod sp. zn. 22 Cbr 2/2004, z ktorého tieto skutočnosti vyplývali. Navrhla preto,

aby disciplinárny súd návrh sudcu na určenie neplatnosti písomného napomenutia v plnom rozsahu zamietol.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní dňa 29. marca 2006, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením zástupkyne [REDAKOVANÉ] Slovenskej republiky, prečítaním a oboznámením sa s prehľadom úkonov sudcu v spise Okresného súdu T [REDAKOVANÉ] sp. zn. 22 Cbr 2/2004, s písomným napomenutím ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 9.1.2006, číslo 435/2006/10, s písomným vyjadrením [REDAKOVANÉ] Slovenskej republiky k návrhu sudcu zo dňa 2.3.2006, s fotokópiou spisu Okresného súdu S [REDAKOVANÉ] sp. zn. 9 Cb 97/05, s vyjadrením sudcu zo dňa 9.11.2005, s fotokópiou spisu Okresného súdu T [REDAKOVANÉ] sp. zn. 22 Cbr 2/2004 dospel k záveru, že sudca sa nedostatkov v práci menšieho významu nemohol dopustiť spôsobom ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí, a preto je písomné napomenutie neplatné.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 2 O.s.p., vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl.

Podľa § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch, nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že vec pod sp. zn. 22 Cbr 2/2004, v ktorej mal sudca postupovať tak, že vykonávaním neefektívnych úkonov spôsobil zbytočné prieťahy v konaní, napadla na Okresný súd T [REDAKOVANÉ] ako registrový súd dňa 18.6.2004 ako návrh na začatie konania medzi žalobcom [REDAKOVANÉ] a žalovaným [REDAKOVANÉ], spol. s r.o. o zrušenie

žalovanej spoločnosti, nariadení jej likvidácie a vymenovaní likvidátora. Sudca v mesiacoch júl a august 2004 čerpal riadnu dovolenku a zdržiaval sa mimo územia Slovenskej republiky. Dňa 11.8.2004 prevzal žalovaný na Okresnom súde T [redacted] fotokópiu návrhu na začatie konania a dňa 23.9.2004 sa k nemu aj písomne vyjadril. Dňa 4.10.2004 vyzval sudca právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 15 dní oznámil súdu, v čom vidí nesúlad právneho stavu so skutočným stavom v obchodnom registri u spoločnosti žalovaného a v akom smere nedošlo k prispôbeniu spoločenskej zmluvy s prijatými novelami Obchodného zákonníka. Takisto vyzval aj žalovaného, aby v tejto istej lehote predložil súdu kópie žalôb podaných na Krajský súd v T [redacted] ohľadne vyslovenia neplatnosti čl. 18 ods. 4, 5 spoločenskej zmluvy. Reakcia žalovaného bola doručená súdu dňa 18.10.2004 spolu s fotokópiou žaloby podanej voči žalovanému na Krajský súd v T [redacted] dňa 15.3.2004 a s vyjadrením žalovaného k tejto žalobe zo dňa 7.10.2004. Dňa 26.10.2004 bolo súdu zo strany právneho zástupcu žalobcu doručené doplnenie návrhu na začatie konania s návrhom na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného (podľa § 92 ods. 1 O.s.p.). Dňa 3.11.2004 vyzval sudca Krajský súd v T [redacted], aby v lehote 15 dní oznámil obchodnému registru, v akom štádiu je konanie vo veci žaloby mesta H [redacted] proti H [redacted] spol. s r.o. o určenie neplatnosti čl. 18 ods. 4, 5 spoločenskej zmluvy, v ktorom bol podaný návrh dňa 15.3.2004 (vec bola vedená na Krajskom súde v T [redacted] pod sp. zn. 20 Cbs 12/04), resp. požiadal o zaslanie právoplatného rozsudku. Krajský súd v T [redacted] oznámil dňa 9.11.2004 okresnému súdu, že vo veci sp. zn. 20 Cbs 12/04 bolo dňa 28.10.2004 konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu a uznesenie ešte nenadobudlo právoplatnosť. Sudca oznámenie Krajského súdu v T [redacted] videl dňa 16.11.2004 a dal spis na lehotu 1.12.2004. Dňa 24.1.2005 vyzval sudca právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 15 dní oznámil súdu, či na svojom návrhu na začatie konania zo dňa 18.6.2004 trvá a koho navrhuje ustanoviť za likvidátora spoločnosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu oznámil súdu dňa 11.2.2005, že na podanom návrhu zo dňa 18.6.2004 trvá a oznámil aj meno a adresu navrhovaného likvidátora. Úpravou zo dňa 1.4.2005 požiadal sudca Krajský súd v T [redacted] o zaslanie spisu 20 Cbs 12/04, výzva bola zo strany kancelárie zrealizovaná dňa 4.5.2005. Dňa 13.7.2005 vyzval sudca právneho zástupcu žalobcu, aby oznámil súdu, či trvá na podanom návrhu na zrušenie spoločnosti žalovaného formou likvidácie vzhľadom na to, že odpadol dôvod, pre ktorý tento návrh podal a zo strany druhého spoločníka došlo k prijatiu, resp. k akceptácii nového znenia spoločenskej zmluvy. Táto skutočnosť bola potvrdená v konaní vedenom na Krajskom súde v T [redacted] pod sp. zn. 20 Cbs 12/04. Úpravu sudcu kancelária zrealizovala dňa 8.8.2005. Odpoveď právneho zástupcu žalobcu, že na podanom návrhu trvá, došla súdu dňa 19.8.2005. Spis 22 Cbr 2/2004 bol v období od 12.8.2005 do 8.11.2005 zapožičaný na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Úpravou sudcu zo dňa 9.11.2005 bol spis sp. zn. 22 Cbr 2/2004 v registri „Cbr“ skončený inak,

